

Ο ρμε' (145) ψαλμός του Δαβίδ

Αίνει, η ψυχή μου, τον Κύριον· αινέσω Κύριον εν τη
ζωή μου· ψαλώ τω Θεώ μου έως υπάρχω.

Μη πεποίθατε επ' άρχοντας, επί υιούς
ανθρώπων, οίς ούκ έστι σωτηρία.

Εξελεύσεται το πνεύμα αυτού, και επιστρέψει
εις την γην αυτού.

Εν εκείνη τη ημέρα απολούνται πάντες οι
διαλογισμοί αυτού.

Μακάριος, ού ο Θεός Ιακώβ βοηθός αυτού, η
ελπίς αυτού επί Κύριον τον Θεόν αυτού.

Τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην, την
θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς.

Τον φυλάσσοντα αλήθειαν εις τον αιώνα,
ποιούντα κρίμα τοις αδικουμένοις, δίδόντα τροφήν τοις
πεινώσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοί
τυφλούς· Κύριος ανορθοί κατερραγμένους· Κύριος
αγαπά δικαίους· Κύριος φυλάσσει τους προσηλύτους.

Ορφανόν και χήραν αναλήψεται, και οδόν
αμαρτωλών αφανεί.

Βασιλεύσει Κύριος εις τον αιώνα, ο Θεός σου,
Σιών, εις γενεάν και γενεάν.